

Przykładowe teksty

VI Międzyszkolny Konkurs Recytatorski

„Chodź pomaluj mój świat – w barwnym świecie literatury.”

„**Barwy**” Maria Pawlikowska-Jasnorzewska

Oto jest fiolet - drzewa cień idący żwirem,
fiolet łączący miłość czerwieni z szafirem. -
Tam brzoź różowa kora i zieleń wesoła,
a w jej ruchliwej sukni nieb błękitne koła.
A we mnie biało, biało, cicho, jednostajnie -
bo noszę w sobie wszystkich barw skupioną
tajnię. -
O, jakże się w białości mojej bieli męczę -
chcę barwą być - a któż mnie rozbije na tęczę?

„**Czerwony zegar**” Maria Pawlikowska-
Jasnorzewska

Biją śpiesznie zegary,
terczą, tętnią i kują,
w progu życia warują,
siękąc czasu obszary.

Tną godziny w pstre chwile,
a chwile w okamgnienia,
miłość w śmiech się przemienia,
a poczwarki w motyle.

Biją śpiesznie zegary -
i z tej, i z tamtej strony,
zegar złocisty, stary,
brązowy i czerwony.

W tym czerwonym zegarze
o nie milkącym gwarze
mieszka kukułka złota,
która w każdej godzinie
wypada, skrzydłem miota,
po czym kuka żałośnie,
obraca się i ginie
jak w wydrążonej sośnie.

Kiedyś, gdy zegar stanie
i ucichnie tykanie -
kukułka zeń wyskoczy
i kukając szalenie
poleci ku zboczy,
gdzie się kłębią zielenie,

poleci w modrą trawę
na czerwcową zabawę!

„**Kolory**” Jan Brzechwa

Malarz wciąż zachodził w głowę:
Są kolory i odcienie,
Każdy inną ma wymowę,
Każdy jakiś ma znaczenie.

Aż podstuchał raz w farbiarni,
Jak sprzeczały się kolory:
„Żółty trzyma się najmarniej,
Żółty jest na zazdrość chory”.

„Też gadanie... Zresztą zgoda,
Mnie zazdrosne lubią żony,
Taka jest w tym roku moda:
Żółty kolor, nie czerwony”.

Mruknął czarny: „Czy należy
W takie wdawać się rozmowy?
Jak czerwony się zaperzy,
To się robi fioletowy”.

„Zamilcz! Wszystkim się podoba
Modny kolor fioletowy,
A ty jesteś co? Żałoba!
Ciebie lubią tylko wdowy”.

„Lepszy czarny jest niż biały!”
„Lepszy biały, za to ręczę,
Wszak się na mnie poskładały
Barwy, które tworzą tęczę”.

„Tylko panny i oseski
Białym chlubią się kolorem...”
„A niebieski?”
„Co niebieski?”
„Jego tu na świadka biorę”.

Rzekł niebieski: „Słów mi szkoda.
Każdy z czasem wypłowieje”.
A zielony tylko dodał:
„Mam nadzieję... Mam nadzieję...”

"Jesienią" Maria Konopnicka

Jesienią, jesienią
Sady się rumienia:
Czerwone jabłuszka
Pomiędzy zielenią.

Czerwone jabłuszka,
Złociste gruszcзки
Świecą się, jak gwiazdy,
Pomiędzy listeczeki.

— Pójdę ja się, pójdę
Pokłonić jabłoni,
Może mi jabłuszko
W czapczkę uroni!

— Pójdę ja do gruszy,
Nastawię fartuszka,
Może w niego spadnie
Jaka śliczna gruszka!

Jesienią, jesienią
Sady się rumienia;
Czerwone jabłuszka

Pomiędzy zielenią.

"Pani Jesień" Zofia Dąbrowska

Przeszedł sobie dawno
śliczny, złoty wrzesień...
Teraz nam październik
Dała pani jesień...

Stono takie śpiące,
coraz później wstaje,
Ptaszki odlatują,
hen, w dalekie kraje.

W cieniu, pod drzewami
cicho śpią kasztany,
każdy błyszczący pięknie,
niby malowany.

Lecą liście z drzewa
różnokolorowe,
te są żółto – złote,
a tamte – brązowe.

Jeszcze niby ciepło,
słonko świeci, grzeje...

aż tu nagle skądęś
wichrzysko zawieje.

Chmur wielkich deszczowych
nazbiera, napędzi...
tak się pan listopad
nauwija wszędzie.

„Gdzie jest wiosna?” Dorota Gellner

Wiosna, wiosna już tuż, tuż
Płaszcz słomiany spada z róż.
Pączki ma już każdy krzak
To jest wiosny pierwszy znak !

W każdej bruździe, koleinie,
Jakaś stróżka wody płynie,
Wszędzie ćwierka jakiś ptak,
To jest też wiosenny znak!

Złoty blasków chyba sto,
Wpadło na strumyka dno,
Żaby budzą się ze snu,
Gdzie jest wiosna?

„Zielono mam w głowie” Kazimierz
Wierzyński

Zielono mam w głowie i fiołki w niej kwitną
na klombach mych myśli sadzone za młodu
Pod słońcem co dało mi duszę błękitną
i które mi świeci bez trosk i zachodu.

Rozdaję wokoło mój uśmiech, bukiety
rozdaję wokoło i jestem radosną
wichurą zachwytu i szczęścia poety
co zamiast człowiekiem powinien być wiosną!

„Kolory życia”

Tyle radości w życiu istnieje,
że cały świat wiosną od nich zielenieje
wystarczy tylko dojrzeć te barwy,
by żyć pełnią szczęścia i zebrać te skarby.

W życiu są również smutki i złości,
które dodają światu szarości,
lecz myślę, że można temu zaradzić
by najpiękniejszych kolorów nie stracić.

Starać się zawsze przebywać na luzie
nawet w dniu słoty uśmiechać swą buzię

miłością obdarzać ludzi dokoła
to jest najlepsza dla życia szkoła.

Znikną ponure kolory szarości
a w naszych duszach mniej będzie wrogości
miejsca ustąpnym bieli i czerwieni
a życie nasze pewnie się odmieni.

Będzie barwniejsze, lepsze, ciekawsze
będziemy chcieli by tak było zawsze
wystarczy tylko nauczyć się słuchać,
wybaczać innym, posiadać hart ducha.

Świat się naprawdę stanie radosny
choć jedna jaskółka nie czyni wiosny
lecz my o kolory będziemy się troszczyć
by nie ustąpić miejsca szarości.